

Sygn. akt I Ca 416/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lipca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Barbara Bojakowska

Sędziowie SO Elżbieta Zalewska-Statuch

SO Antoni Smus

Protokolant sekretarz sądowy Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 8 lipca 2015 roku w Sieradzu

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Ltd Spółki z o.o. w Ł.

przeciwko (...) Spółce z o.o. w W. i Syndykowi Masy Upadłości (...) Ltd Spółce z o.o. w upadłości likwidacyjnej w G.

o naruszenie posiadania

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Łasku

z dnia 20 sierpnia 2013 roku, sygnatura akt I C 820/12

1. oddala apelację;

2. zasądza od powoda (...) Ltd Spółki z o.o. w Ł. na rzecz (...) Spółki z o.o. w (...) (siedemdziesiąt osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt I Ca 416/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Łasku oddalił powództwo (...) Ltd. Sp. z o.o. w Ł. przeciwko Syndykowi Masy Upadłości (...) Ltd Sp. z o.o. w G., (...) Sp. z o.o. w W. o naruszenie posiadania, orzekł o kosztach procesu oraz o nieuiszczonych wydatkach tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Powyższe orzeczenie zapadło na podstawie następujących ustaleń i wniosków:

(...) Spółka z o.o. w G. (obecnie z siedzibą w Ł.) jest wieczystym użytkownikiem działki gruntu oznaczonej jako położona w G. gm. Ł. działka nr (...) o pow. 1,7883 ha oraz właścicielem stanowiących odrębną nieruchomość: budynku magazynowego, silosu i suszarni. Jedynym członkiem zarządu Spółki, pełniącym jednocześnie funkcję jego wiceprezesa, jest N. K. J..

W dniu 14 maja 2005 r. między (...) Ltd Sp. z o.o. w G. i (...) Ltd Sp. z o.o. w G. została zawarta umowa najmu powierzchni użytkowej, której przedmiotem były dwie hale produkcyjne o ogólnej pow. użytkowej 2.080 m² parking, drogi

i tereny okalające o pow. ok. 1 ha oraz pomieszczenia biurowe o pow. ok. 370 ha, znajdujące się w (...). Na terenie będącym przedmiotem umowy najmu (...) sp. z o.o. zainstalował zakupione przez siebie obiekty w postaci m.in. silosów i suszarni.

Postanowieniem wydanym w dniu 11 kwietnia 2011 r. Sąd Rejonowy w Sieradzu ogłosił upadłość dłużnika (...) Ltd Spółki z o.o. w G., wyznaczając syndyka upadłości w osobie B. S..

W dniu 3 kwietnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Łasku w sprawie egzekucji z nieruchomości prowadzonej przeciwko (...) Ltd Sp. z o.o. w G. postanowił odjąć dłużnikowi zarząd nieruchomością, składającą się z położonej w G. działki nr (...) o pow. 1,7883 ha, ustanawiając zarządcą tej nieruchomości nabywcę licytacyjnego (...) 2. Sp. z o.o. w Ł.. Konsekwencją wydania tej treści postanowienia było wydanie przez Sąd Rejonowy w Łasku orzeczenia w dniu 16 kwietnia 2012 r., polecającego Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Łasku K. S. wprowadzenie (...) 2. Sp. z o.o. w Ł. w zarząd działki nr (...) m.in. poprzez postawienie ogrodzenia pomiędzy tą nieruchomością a działką wchodzącą w skład masy upadłości (...) Ltd Sp. z o.o., jak również nakazanie Syndykowi Masy Upadłości otwarcia pomieszczeń budynków, znajdujących się na nieruchomości i wydania do nich kluczy. W toku tego samego postępowania egzekucyjnego Sąd Rejonowy w Łasku postanowieniem z dnia 19 czerwca 2012 r. odjął zarząd nieruchomością, oznaczoną w ewidencji gruntów jako działka nr (...) oraz budynków, stanowiących odrębną nieruchomość (...) 2 Sp. z o.o. w Ł.. ustanawiając zarządcą nieruchomości dłużnika (...) Ltd Sp. z o.o. w G..

Dnia 6 lipca 2012 r. pełnomocnik (...) Ltd Sp. z o.o. w G. złożył Syndykowi Masy Upadłości (...) Sp. z o.o. w G. oświadczenie o wypowiedzeniu umowy najmu zawartej w dniu 14 maja 2005 r. bez zachowania okresu wypowiedzenia.

We wrześniu 2012 r. Syndyk Masy Upadłości (...) Sp. z o.o. po przeprowadzeniu aukcji elektronicznej wyłonił nabywcę działu I linii technologicznej, obejmującej obiekty usytuowane na działce nr (...); nabywcą tym została (...) Sp. z o.o. w W.. W dniu 18 września 2012 r. Sąd Rejonowy w Sieradzu wydał w sprawie

V GUp 3/11 postanowienie o zatwierdzeniu wyboru oferenta - Firmy (...) Sp. z o.o.

w W. w zakresie nabycia ruchomości działu I, t.j. przygotowania, czyszczenia

i magazynowania nasion obejmujących kosz przyjęciowy, suszarnie z urządzeniami towarzyszącymi, silosy lejowe, płaskodenne i silos klejowy oraz demontowalną konstrukcję nośno-osłonową. Znajdujące się na działce nr (...) obiekty w postaci silosów, olejarni, magazynu i budynku biurowego były w posiadaniu (...) Spółki z o.o. w G.,

a następnie Syndyka Masy Upadłości tej Spółki. Formy wykonywania posiadania tych obiektów nie zmienił fakt wzniesienia na zlecenie N. J. ogrodzenia z siatki między nieruchomościami, będącymi w użytkowaniu wieczystym (...) Ltd oraz (...)tech Sp. z o.o. w upadłości. W dniu 12 października 2012 r. (...) Sp. z o.o.

w W. upoważniła (...) Sp. z o.o. reprezentowaną przez S. K. do demontażu działu przygotowania oraz suszenia nasion znajdującego się

w G.; w upoważnieniu wskazano, iż dział ten został nabyty przez (...) Sp. z o.o. na podstawie umowy sprzedaży zawartej z Syndykiem Masy Upadłościowej (...)T.

sp. z o.o. w oparciu o postanowienie Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie V GUp 3/11. W październiku 2012 r. pracownicy firmy (...) rozpoczęli prace związane z demontażem obiektów usytuowanych na działce nr (...). W dniu 15 października 2012 r. N. K. J. złożył w Komendzie Powiatowej Policji w Ł. zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa na szkodę (...) Sp. z o.o. w G. polegającego na zniszczeniu ogrodzenia usytuowanego na działce nr (...), które miało zostać dokonane na zlecenie B. S., działającej jako Syndyk Masy Upadłości (...) Sp. z o.o.

w G..

Interweniujący w dniu 22 października 2012 r. w miejscowości (...) funkcjonariusze Policji zastali m.in. S. K., będącego właścicielem firmy (...) Ltd w Ł.. S. K. oświadczył, iż prowadzi demontaż niektórych elementów należących do firmy

(...) Ltd Sp. z o.o. w oparciu o postanowienie Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 18 września 2012 r. w sprawie V GU p 3/11. S. K. stwierdził, iż działania polegające na demontażu elementów produkcyjnych prowadzone są na zlecenie firmy (...), która nabyła je od Syndyka Masy Upadłości (...) Ltd na aukcji internetowej w dniu 18 września 2012 r.

Sąd pierwszej instancji omówił przepisy prawa z zakresu ochrony posiadania, wskazując, że roszczenie powoda oparte jest na dyspozycji art. 344 § 1 k.c.

Zdaniem Sądu Rejonowego postępowanie dowodowe nie wykazało, aby (...) Sp. z o.o. w okresie ostatniego roku przed wniesieniem pozwu była w posiadaniu obiektów silosów i suszarni, usytuowanych na znajdującej się w G. działce nr (...). Strona powodowa jako podstawę wykonywania posiadania obejmującego w/w naniesienia, znajdujące się na działce nr (...) wskazała w istocie jedynie orzeczenie Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 19 czerwca 2012 r. w przedmiocie odjęcia zarządu nieruchomością w postaci działki nr (...) oraz budynków, stanowiących odrębną nieruchomość (...) 2. sp. z o.o.

i ustanowienia zarządcą (...) Ltd sp. z o.o. w G. (obecnie w Ł.).

Z faktu wypowiedzenia przez powoda umowy najmu powierzchni użytkowej nie wynika domniemanie objęcia w posiadanie silosów i suszarni, zwłaszcza, iż obiekty te nie były przedmiotem tej umowy. Jedyne wykazane przez powoda przejawy wykonywania posiadania wobec działki nr (...) przez inny podmiot aniżeli (...) Ltd (bądź ta spółka w stanie upadłości) dotyczył wzniesienia prowizorycznego ogrodzenia między tą działką a sąsiednią działką nr (...), będącą w użytkowaniu (...) Ltd. Niezależnie od tego, iż ogrodzenie to nie pozbawiło (...) Ltd faktycznego posiadania obiektów, usytuowanych na działce nr (...), to wzniesienie go mogłoby być oceniane wyłącznie w kategoriach posiadania, wykonywanego przez (...) 2. sp. z o.o. w Ł., czyli podmiot, który nie ma charakteru poprzednika prawnego bądź następcy (...) Ltd sp. o.o. Powołana przez powoda okoliczność związana z monitorowaniem obiektów usytuowanych na działce nr (...) nie może być zakwalifikowana jako przejaw wykonywania ich posiadania. Dokonane w sprawie ustalenia wskazują, iż to Syndyk Masy Upadłości (...) Ltd poprzez zatrudnianych przez siebie pracowników wykonywał posiadanie obiektów usytuowanych na działce nr (...), co przejawiało się w ich regularnym dozorowaniu jak też dysponowaniem kluczami, umożliwiającymi dostęp do obiektów. Ustanowienie zarządu nad nieruchomością w toku postępowania egzekucyjnego w trybie art. 931 k.p.c. nie jest równoznaczne z objęciem przez zarządcę posiadania nieruchomości i jej części składowych. Określony w przepisach regulujących egzekucję z nieruchomości zarząd polega bowiem na podejmowaniu przez dłużnika lub osobę trzecią wszelkich decyzji oraz czynności prawnych i faktycznych a polegających na załatwianiu spraw urzędowych, które dotyczą bezpośrednio lub pośrednio poprzez osiągnięty skutek gospodarczy nieruchomości lub innego przedmiotu poddanego zarządowi. Sąd skonkludował, że zarząd w rozumieniu powołanych przepisów nie jest tożsamy z posiadaniem rzeczy, określonym w art. 336 k.c. Sąd uznał więc, że skoro powód nie wykazał, aby był w posiadaniu rzeczy określonych w pozwie w ciągu ostatniego roku przed wniesieniem powództwa, roszczenie o ochronę naruszonego posiadania podlega oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Z kolei na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., poz. 594 ze zm.) w zw. z art. 98 k.p.c. Sąd orzekł o wydatkach, tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Apelację od całości powyższego wyroku wniósł powód. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1) naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przeprowadzenie pobieżnej, niepełnej oraz sprzecznej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, o czym świadczą poczynione przez Sąd pierwszej instancji błędy

w ustaleniach faktycznych, o których mowa w pkt 2 poniżej;

2) błędy w ustaleniach faktycznych oraz poczynienie przez Sąd pierwszej instancji niepełnych ustaleń faktycznych polegające na:

a) przyjęciu, że sporne silosy oraz suszarnia znajdowały się w posiadaniu (...)tech Ltd. Sp. z o.o. a następnie pozwanego Syndyka Masy Upadłości (...) Ltd Sp. z o.o.

w G. mimo iż podmioty te nie miały wstępu na nieruchomość powoda z uwagi na otaczające ją ogrodzenie, a tymże samym również do środka silosów i suszarni, ani też czynności tych nie podejmowały;

b) przyjęciu, że sporne silosy oraz suszarnia nie znajdowały się w posiadaniu powoda, mimo iż to powód utrzymywał wzniesione wokół jego nieruchomości ogrodzenie, jako jedyny wchodził na teren nieruchomości oraz do znajdujących się na niej silosów i suszarni, sprawował elektroniczny monitoring nad nieruchomością i jej obiektami zarówno osobiście, jak i za pomocą wyznaczonych osób, zamieścił informację na ogrodzeniu o przysługującym mu posiadaniu, wzywał pisemnie pozwanych jeszcze przed naruszeniem przez nich posiadania do niedopuszczania się naruszeń oraz wzywał celem interwencji Policję w sytuacji wstępu pozwanych na teren jego nieruchomości;

c) poczynieniu ustaleń z pkt a) i b) powyżej wbrew ustaleniom Sądu Rejonowego w Łasku poczynionym w wyroku z dnia 27 listopada 2012 r., sygn. akt I C 645/12, wydanym w sprawie z powództwa pozwanego Syndyka Masy Upadłości (...) Ltd Sp. z o.o. w G. przeciwko powodowi o naruszenie posiadania, w którym Sąd przyznał fakt wykonywania posiadania spornej nieruchomości przez powoda;

d) przyjęciu, że ogrodzenie znajdujące się pomiędzy nieruchomością powoda i nieruchomością pozwanego Syndyka Masy Upadłości (...) Ltd Sp. z o.o. w G. miało cechy ogrodzenia prowizorycznego, w sytuacji gdy ogrodzenie to wykonane było z metalowej siatki i słupków wysokości ok. 1,5 m, a zatem skutecznie uniemożliwiało wchodzenie osobom niepowołanym na teren nieruchomości powoda;

e) przyjęciu, że okolicznością niesporną pomiędzy stronami było działanie S. K. na rzecz pozwanego (...) Sp. z o.o. w zakresie rozbiórki i wywozu silosów i suszarni z nieruchomości powoda, w sytuacji gdy okoliczność ta była kwestionowana przez pozwanego (...) Sp. z o.o.;

f) pominięciu okoliczności, że powód zamieścił na ogrodzeniu nieruchomości informację o przysługującym mu posiadaniu;

g) pominięciu okoliczności, że powód wzywał pisemnie pozwanych jeszcze przed naruszeniem przez nich posiadania do niedopuszczania się naruszeń oraz wzywał na interwencję Policję w sytuacji bezprawnego wstępu pozwanych na teren jego nieruchomości;

3) naruszenie art. 931 § 1 k.p.c. oraz art. 933 k.p.c. poprzez ich błędną wykładnię i uznanie, że wykonywanie zarządu nad nieruchomością nie obejmuje w sobie posiadania nieruchomości oraz znajdujących się na niej obiektów;

4) naruszenie art. 344 § 1 k.c. poprzez jego niezastosowanie i nieudzielenie powodowi ochrony naruszonego posiadania, w sytuacji wykazania przez powoda zarówno faktu posiadania przez niego w dacie naruszenia przez pozwanych tego posiadania spornej nieruchomości oraz znajdujących się na niej silosów i suszarni, jak również faktu dopuszczenia się przez pozwanych naruszenia tego posiadania;

5) naruszenie art. 227 k.p.c. poprzez odmowę dopuszczenia dowodu z zeznań świadka S. K., w sytuacji gdy fakt prowadzenia przez tą osobę działań na nieruchomości powoda w zakresie rozbiórki silosów i suszarni i wywozu ich z nieruchomości powoda był kwestionowany przez pozwanego (...) Sp. z o.o.;

6) naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez nieodniesienie się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku do materiału dowodowego w postaci zdjęć oraz nagrań video załączonych przez powoda do pozwu, dokumentów z interwencji Policji, wyroku Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 27 listopada 2012 r., sygn. akt I C 645/12 wydanego w sprawie z powództwa pozwanego Syndyka Masy Upadłości (...) Ltd Sp. z o.o. w G. przeciwko powodowi o naruszenie posiadania, wezwań z dnia 11 października 2012 r. kierowanych przez powoda do pozwanych o niedokonywanie naruszeń.

Mając na uwadze przytoczone zarzuty, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez uwzględnienie powództwa i nakazanie pozwanym przywrócenia posiadania nieruchomości oznaczonej jako działka nr (...), położonej w G., gmina Ł., zabudowanej budynkami w postaci silosów i suszarni poprzez wydanie powodowi elementów w/w budynków zabranych przez pozwanych z terenu nieruchomości niezbędnych do odtworzenia ich pierwotnego stanu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Łasku.

Apelujący wniósł także o zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na apelację pozwany (...) sp. z o.o. wniósł o oddalenie apelacji powoda oraz o zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Z kolei syndyk masy upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej wniósł o oddalenie apelacji powoda jako niezasadnej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych stwierdzić należy, że zarzut ten z reguły łączy się z wadliwą oceną dowodów, a więc z naruszeniem przez sąd art. 233

§ 1 k.p.c. Prawidłowe postawienie omawianego zarzutu wymaga nie tylko wskazania konkretnych dowodów przeprowadzonych w sprawie, ale także podania, w czym skarżący upatruje wadliwość ich oceny i jej wpływ na ustaloną podstawę faktyczną rozstrzygnięcia (vide: wyrok SN z 15 kwietnia 2004 r., IV CK 274/03, MoP 2004, nr 10, s.439, wyrok SN z 16 lutego 2005 r., IV CK 526/04, LexPolonica nr 1633068, wyrok SN z 16 grudnia 2005 r., III CK 314/05, „Prawo Bankowe” 2006, nr 5, s. 12).

Dopóki skarżący nie wykaże istotnych błędów logicznego rozumowania, sprzeczności oceny z doświadczeniem życiowym, braku wszechstronności, czy też bezzasadnego pominięcia dowodów, które prowadzą do wniosków odmiennych, dopóty nie można uznać, że sąd przekroczył granice swobodnej oceny dowodów, a w konsekwencji błędnie ustalił stan faktyczny (vide: H. Pietrzkowski, Czynności procesowe zawodowego pełnomocnika w sprawach cywilnych, Warszawa 2011, s. 409-410).

Co się tyczy grupy zarzutów polegających na błędnym ustaleniu przez Sąd Rejonowy podmiotu posiadającego sporne instalacje, należy stwierdzić, że nie zasługują one na akceptację. Badając ostatni stan posiadania Sąd pierwszej instancji trafnie uznał, że powód nie wykazał, iż przysługiwał mu status posiadacza silosów i suszarni, których wydania się domagał. Przede wszystkim powód wywodził swoje władztwo nad przedmiotowymi nieruchomościami z postanowienia Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 19 czerwca 2012 roku

w sprawie I Co 1328/11, na mocy którego powierzono mu zarząd nieruchomością składającej się z położonej w G. gm. Ł. działki nr (...) o pow. 1,7883 ha oraz budynków stanowiących odrębną nieruchomość, dla których w Sądzie Rejonowym w Łasku prowadzona jest KW Nr (...) (k. 24). W tym miejscu należy wyeksponować okoliczność, której nie rozważył Sąd pierwszej instancji, a mianowicie fakt, że **zarządca nieruchomości nie ma statusu posiadacza, lecz dzierżyciela w rozumieniu art. 338 k.c.** Dzierżenie jest różnym od posiadania rodzajem władztwa nad rzeczą. Podobnie jak na posiadanie także na dzierżenie składają się dwa elementy: faktyczne władztwo nad rzeczą (corpus) oraz wola władania rzeczą (animus). Różnica między posiadaniem a dzierżeniem polega na innym ukierunkowaniu woli władania rzeczą. O ile posiadacz włada rzeczą dla siebie, o tyle dzierżyciel czyni to w imieniu innej osoby, wykazując wolę władania rzeczą za kogo innego (vide: m.in. J. Ignatowicz (w:) Komentarz, t. I, 1972, s. 776; A. Kunicki (w:) System prawa cywilnego, t. II, 1977, s. 838; S. Rudnicki, Komentarz, 2007, s. 543; wyrok SN z dnia 18 października 1994 r., I CRN 98/94, Lex nr 151570). Skoro więc zarządca jest ustanowionym przez sąd organem,

który wykonuje czynności na rzecz stron postępowania, należy uznać, iż można mu przypisać co najwyżej status dzierżyciela. Wobec tego trzeba stwierdzić, że ochrona sądowa posiadania nie przysługuje dzierżycielowi, który może korzystać jedynie z obrony koniecznej i dozwolonej samopomocy. Zaprezentowanego poglądu nie zmienia fakt, że zarządcą jest jednocześnie dłużnik będący użytkownikiem wieczystym nieruchomości, a to ze względu na szczególny charakter zarządu nieruchomością w postępowaniu egzekucyjnym. Dlatego też Sąd pierwszej instancji prawidłowo odczytał normę z art. 931 § 1 k.p.c. oraz art. 933 k.p.c., uznając, że przejęcie zarządu nad nieruchomością nie oznacza objęcia jej w posiadanie samoistne. Pogląd ten znajduje dodatkowe uzasadnienie w treści art. 933 k.p.c., który stanowi, że jeżeli zarządca przy obejmowaniu zarządu napotyka przeszkody, komornik na polecenie sądu wprowadza go w zarząd nieruchomości. Zarządca dysponuje więc szczególnym środkiem ochrony przysługujących mu praw, co skutkuje uznaniem, że jego pozycja prawna jest odrębna od statusu posiadacza samoistnego. Dlatego też Sąd Rejonowy prawidłowo nie zastosował art. 344 § 1 k.c., gdyż powód nie wykazał, iż w ciągu roku od chwili wytoczenia niniejszego powództwa doszło do naruszenia jego posiadania samoistnego. W związku z tym wypada uznać, że powodowi nie przysługuje roszczenie o wydanie spornych ruchomości. Już z tych przyczyn należało dojść do wniosku, że apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Niezależnie od powyższych wywodów wypada podkreślić, że żądanie powoda dotyczyło wydania nietrwale związanych z gruntem obiektów, a zatem ruchomości, które nie były objęte zarządem sprawowanym przez (...) Ltd sp. z o.o. ani też nie znajdowały się w jego posiadaniu samoistnym lub zależnym. W tym zakresie powód nie wykazał, że posiadał wspomniane ruchomości.

Skarżący podniósł, że przeprowadzał określone działania wobec znajdujących się na przedmiotowej działce obiektów, co miałyby świadczyć o uprzednim posiadaniu przez niego nabytej przez (...) sp. z o.o. linii technologicznej. W związku z tym należy podkreślić za Sądem pierwszej instancji, że utrzymywanie wzniesionego przez (...) sp. z o.o. ogrodzenia nie świadczy jeszcze o woli posiadania wyszczególnionych ruchomości, lecz co najwyżej o chęci odgradzenia działki stanowiącej przedmiot użytkowania wieczystego od sąsiednich gruntów. Podobnie wizyty wiceprezesa powodowej spółki – (...) – wewnątrz suszarni, na co wskazują także zeznania R. W. (k. 194), nie mogą stanowić o posiadaniu omawianych obiektów ze względu na ich incydentalny charakter.

Również prowadzenie monitoringu nie świadczy o wykonywaniu posiadania względem przedmiotowych ruchomości, lecz o zainteresowaniu powoda ewentualnymi poczynaniami pozwanego syndyka względem suszarni i silosów. Z kolei umieszczenie na wzmiankowanym ogrodzeniu informacji o przysługującym posiadaniu, pisemne wezwania pozwanych do niedopuszczania się naruszeń oraz wezwania funkcjonariuszy Policji można odczytać jako manifestację uprawnień w stosunku do spornej linii produkcyjnej, natomiast nie sposób uznać, że jest to efektywne wykonywanie posiadania. Wszystkie te działania miały na celu dokonanie wyłomu w posiadaniu silosów i suszarni przez pozwanego syndyka

a następnie (...) sp. z o.o., o czym niżej. Sąd Rejonowy słusznie zatem przyjął, że powód nie był posiadaczem spornych obiektów.

W dalszej kolejności trzeba przypomnieć, że silosy oraz suszarnia zostały wzniesione przez (...) Ltd sp. z o.o. Wbrew twierdzeniom apelującego klucze do pomieszczeń znajdowały się we władaniu (...)tech Ltd. Sp. z o.o., a następnie Syndyka Masy Upadłości (...) Ltd. Sp. z o.o. (...) ta wynika z zeznań J. S. która wskazała, że w październiku 2012 roku na przedmiotowej działce razem z funkcjonariuszami Policji została skonfrontowana z zatrudnionym w spółce (...)tech portierem, który „powinien udostępnić klucz do pomieszczeń znajdujących się na terenie zarządzanym przez pana J.” (k.192v.). Fakt, że według J. S. portier zeznał, iż nie dysponuje kluczami, nie podważa ustalenia, że były one w posiadaniu pozwanego syndyka, ponieważ ten sam świadek zeznał dalej, że „pan J. nigdy nie mógł uzyskać kluczy od pani S.” (k. 193). Zeznania wymienionego świadka znajdują swoje potwierdzenie w zeznaniach R. W. zatrudnionego jako portier u pozwanego syndyka (k. 194). Okoliczność dysponowania kluczami do spornych obiektów przez syndyka jasno wskazuje, który podmiot miał swobodny dostęp do żądanych przez powoda ruchomości. Dlatego też nie ulega wątpliwości, że Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił, że pozwany syndyk posiadał sporne ruchomości.

Nietrafnym jest także zarzut sprzeczności ustaleń Sądu a quo z ustaleniami Sądu Rejonowego w Łasku poczynionymi w wyroku z dnia 27 listopada 2012 r., sygn. akt I C 645/12, wydanym w sprawie z powództwa pozwanego Syndyka Masy Upadłości (...) Ltd Sp. z o.o. w G. przeciwko powodowi o naruszenie posiadania. Skarżący podniósł, że Sąd w sprawie I C 645/12 przyznał fakt wykonywania posiadania spornej nieruchomości przez powoda. Trzeba zauważyć, że Sąd w wymienionym judykacie wspomina o tym, że pewien podmiot (...) Ltd. sp. z o.o.) przejął posiadanie wykonywane przez (...) 2 sp. z o.o. w Ł. (k. 220). Należy jednak podkreślić, że ze związku uzasadnienia przedmiotowego orzeczenia nie wynika, czy Sąd pod pojęciem „wykonywania posiadania” nie miał w istocie na myśli jedynie władania rzeczą za kogo innego w rozumieniu art. 338 k.c. Po drugie, wspomniany wyrok nie ma mocy wiążącej w niniejszej sprawie, w której mamy do czynienia z odmiennym stanem faktycznym, ponieważ w sprawie I C 645/12 chodziło o przywrócenie posiadania nieruchomości, natomiast w przedmiotowej sprawie strona powodowa domaga się wydania ruchomości.

Odnosnie zarzutu niesłusznego przyjęcia, że ogrodzenie znajdujące się pomiędzy nieruchomością powoda i nieruchomością pozwanego Syndyka Masy Upadłości (...) Ltd Sp. z o.o. w G. miało cechy ogrodzenia prowizorycznego, należy stwierdzić, że jest to okoliczność nieistotna dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy w kontekście ustalenia charakteru zarządu nieruchomością przez powoda.

Należy z kolei przyznać częściowo rację skarżącemu, że Sąd Rejonowy niesłusznie przyjął, że działanie S. K. na rzecz pozwanego (...) sp. z o.o.

w zakresie rozbioru i wywozu silosów i suszarni z nieruchomości powoda było okolicznością niesporną pomiędzy stronami. Przyznać trzeba, że pozwany (...) sp. z o.o. z siedzibą

w W. kwestionował w odpowiedzi na pozew (k. 175), że z notatek urzędowych funkcjonariuszy Policji (k. 68 i 69) wynika, iż S. K. świadczył usługi demontażu na rzecz pozwanej spółki (...). Pozwany nie zmienił swojego stanowiska na dalszym etapie postępowania. Uchybienie Sądu pierwszej instancji nie miało jednak wpływu na treść rozstrzygnięcia, ponieważ okoliczność przeprowadzania czynności przez S. K. na rzecz pozwanego mogła być ustalona na podstawie innych środków dowodowych, w szczególności upoważnienia spółki (...) LTD z siedzibą w Ł. do demontażu działu przygotowania oraz suszenia nasion znajdującego się w G. na rzecz (...) sp. z o.o. w W. (k. 241). Tym samym nie doszło także do naruszenia art. 227 k.p.c. poprzez odmowę dopuszczenia dowodu z zeznań świadka S. K., ponieważ z wymienionych przyczyn przeprowadzenie dowodu było zbędne.

Nie można także zaaprobować stanowiska skarżącego, że Sąd pierwszej instancji pominął okoliczności zamieszczania przez powoda na ogrodzeniu nieruchomości informacji o przysługującym mu posiadaniu, a także pominął fakt pisemnego wzywania pozwanych do niedopuszczania się naruszeń oraz wzywania na interwencję funkcjonariuszy Policji

w sytuacji wstępu pozwanych na teren jego nieruchomości. Należy stwierdzić, że przytoczone okoliczności nie mogą stanowić przejawu posiadania spornej linii technologicznej, a jedynie władania nieruchomością oznaczoną jako działka nr (...). Wobec tego Sąd Rejonowy prawidłowo pominął omówione okoliczności, jako niemające znaczenia z punktu widzenia niniejszego postępowania.

Warto w tym miejscu skomentować zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. poprzez brak odniesienia się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku do materiału dowodowego w postaci zdjęć oraz nagrań video załączonych przez powoda do pozwu, dokumentów z interwencji Policji, wyroku Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 27 listopada 2012 r., sygn. akt I C 645/12 wydanego w sprawie z powództwa pozwanego Syndyka Masy Upadłości (...) Ltd

Sp. z o.o. w G. przeciwko powodowi o naruszenie posiadania, wezwań z dnia 11 października 2012 r. kierowanych przez powoda do pozwanych o niedokonywanie naruszeń.

Trzeba zgodzić się z apelującym, że Sąd pierwszej instancji nie omówił szczegółowo przyczyn, dla których nie oparł swoich ustaleń i wniosków na wymienionym materiale dowodowym. Jak jednak zostało to już wyżej zauważone, w niniejszej sprawie nie ma istotnego znaczenia fakt, że pozwani naruszyli władztwo powoda nad nieruchomością, co

jest zresztą okolicznością bezsporną. Należy więc uznać, że Sąd Rejonowy uchybił art. 328 § 2 k.p.c., lecz naruszenie to nie miało wpływu na treść zaskarżonego orzeczenia.

Należy więc podkreślić, że Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe, znajdujące potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym ustalenia faktyczne. Ustalenia te Sąd Okręgowy podziela i uznaje za własne.

Na marginesie należy stwierdzić, że celem restytucyjnego roszczenia posesoryjnego („o przywrócenie stanu poprzedniego”) jest przywrócenie posiadaczowi władztwa nad rzeczą w dotychczasowym rozmiarze. Zmierza ono do usunięcia zmian dokonanych przez naruszającego cudze posiadanie, jeżeli takie zmiany powodują stan trwałego naruszenia posiadania. Należy podkreślić, że chodzi tu jedynie o usunięcie **odwracalnych** zmian stanu posiadania (vide: E. Gniewek, komentarz do art. 344 k.c., Lex/el.). Skoro więc już w chwili orzekania przez Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie przedmiotowa linia technologiczna nie istniała jako zorganizowana całość ze względu na jej zdemontowanie, należy uznać, że roszczenie powoda stało się bezprzedmiotowe. Sporne ruchomości definitywnie przestały tworzyć funkcjonalną całość.

Niezależnie od konstatacji, że powód nie wykazał zasadności roszczenia posesoryjnego, trzeba z całą mocą podkreślić, że (...) sp. z o.o. może poszukiwać ochrony swych praw w drodze innych postępowań. W szczególności powód może dochodzić roszczenia petytoryjnego lub skierować do pozwanego syndyka odpowiednie żądanie związane z prawidłowością sprzedaży na rzecz (...) sp. z o.o.

z siedzibą w W. spornych silosów i suszarni.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Odwoławczy oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c., o czym orzekł w punkcie 1.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 2. na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., a zatem zgodnie

z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, który powód przegrał w instancji odwoławczej w całości. Sąd obciążył więc powoda poniesionymi przez pozwanego (...) sp. z o.o.

z siedzibą w W. kosztami zastępstwa prawnego w wysokości 78 zł, którą to kwotę Sąd ustalił w oparciu o § 7 pkt 4), § 12 ust. 1 pkt 1) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 490.).